

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบจัดการที่มีต่อดุลการค้าไทย โดยเปรียบเทียบผลกระทบของดัชนีค่าเงินบาทกับดัชนีค่าบาทที่แท้จริงที่มีต่อดุลการค้าในครั้งนี้ ได้มีการประยุกต์ใช้เทคนิค Cointegration และ Error Correction ตามวิธีของ Johansen and Juselius เพื่อหาความสัมพันธ์ในระยะยาวและการปรับตัวในระยะสั้น ข้อมูลที่ใช้พิจารณาเป็นข้อมูลรายเดือน เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540 จนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2548 จากการศึกษาพบว่า ตัวแปรทุกตัวมีลักษณะเป็น non-stationary คือ มีลักษณะไม่นิ่ง จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขด้วยการทำ first differencing เพื่อให้ตัวแปรทุกตัวมีลักษณะนิ่งก่อนที่จะนำไปใช้ประมาณค่าต่อไป

จากการทดสอบความสัมพันธ์ในระยะยาว พบว่า ทั้งดัชนีค่าเงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง มีความสัมพันธ์กับดุลการค้าของไทยในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่รายได้ประชาชาติที่แท้จริง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับดุลการค้าของไทย ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้คาดการณ์ไว้ และเมื่อเปรียบเทียบผลกระทบที่มีต่อดุลการค้าระหว่างดัชนีค่าเงินบาทกับดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง พบว่า ดัชนีค่าเงินบาทจะมีผลกระทบต่อดุลการค้ามากกว่า โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปร คือ เมื่อดัชนีค่าเงินบาทเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะมีผลทำให้ดุลการค้าของไทยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 1.0797 ในขณะที่ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะมีผลทำให้ดุลการค้าของไทยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 1.0132 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงค่าเงินบาทลดลง จะทำให้ดุลการค้าของไทยปรับตัวดีขึ้น

สำหรับการศึกษาการปรับตัวในระยะสั้น พบว่า ตัวแปรดุลการค้าของไทยมีความสัมพันธ์กับตัวแปรทุกตัว คือ รายได้ประชาชาติที่แท้จริง ดัชนีค่าเงินบาท และดัชนีค่าเงินที่แท้จริง โดยค่าความเร็วในการปรับตัวของเวกเตอร์ของทั้งสองแบบจำลอง มีค่าความเร็วในการปรับตัวเฉลี่ยอยู่ในช่วง -1 ถึง 0 กล่าวคือ หากตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในระยะสั้น ทำให้ดุลการค้าของไทยเกิดการเบี่ยงเบนออกไปจากดุลยภาพระยะยาว ก็จะมีกระบวนการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อให้กลับเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยค่าเบี่ยงเบนในการปรับตัวดังกล่าวจะต้องลดลงเรื่อย ๆ ตามลำดับ

ผลจากการทดสอบความเชื่อมั่นของตัวแปร พบว่า ตัวแปรรายได้ประชาชาติที่แท้จริง ($\ln Y$) ดัชนีค่าเงินบาท ($\ln NEER$) และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง ($\ln REER$) สามารถอธิบายแบบจำลองดุลการค้านี้ได้อย่างแท้จริง เนื่องจากเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ตัวแปรจากสมการ OLS มีทิศทางสอดคล้องกับเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ตัวแปรจาก cointegrating vectors

6.2 ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากผลการศึกษา พบว่า ดัชนีค่าเงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง มีผลกระทบต่อดุลการค้าของไทย ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนมาเป็นแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ ทำให้ค่าเงินบาทมีค่าลดลง จึงส่งผลให้ดุลการค้าของไทยปรับตัวดีขึ้น ดังนั้นการดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวนี้ค่อนข้างมีความเหมาะสม เนื่องจากค่าเงินบาทมีการเคลื่อนไหวตามสภาพความเป็นจริงตามภาวะของตลาดเงินตราต่างประเทศ อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องมีการควบคุมค่าเงินไม่ให้มีความผันผวนมากเกินไป เพื่อรักษาเงินให้มีความเสถียรภาพ อันจะส่งผลต่อดุลการค้าของประเทศ และส่งผลต่อเนื่องไปยังเสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่อไป นอกจากนี้เสถียรภาพทางด้านราคาก็มีผลต่อดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง ซึ่งส่งผลถึงความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าระหว่างประเทศด้วย ดังนั้นควรต้องมีการดำเนินนโยบายรักษาเสถียรภาพทางด้านราคาให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน

2) ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลอนุกรมเวลา หากใช้วิธีการวิเคราะห์แบบเดิม คือ Ordinary Least Square (OLS) อาจก่อให้เกิดปัญหาทางด้านความสัมพันธ์ไม่แท้จริงในการประมาณค่า จึงได้มีการประยุกต์ใช้เทคนิค Cointegration และ Error Correction ตามวิธีของ Johansen and Juselius ในการทดสอบ ซึ่งวิธีนี้มีข้อจำกัด คือ ผลการประมาณค่าจะเปลี่ยนไปตามจำนวน lag ที่ใช้ ทำให้ค่าประมาณที่ได้ไม่ใช่ค่าที่ถูกต้องที่สุดและดีที่สุด ดังนั้นในการศึกษารั้งต่อไป จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับวิธีการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ผลที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น